

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Rok podatkowy czy rok obrotowy - który okres jest istotniejszy w cenach transferowych, interpretacja indywidualna DKIS z 10 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.92.2022.1.AW 3

Problemy z odliczeniem VAT przez spółkę holdingową, wyrok TSUE z 8 września 2022 r. w sprawie C-98/21, W GmbH 4

Rok podatkowy czy rok obrotowy - który okres jest istotniejszy w cenach transferowych, interpretacja indywidualna DKIS z 10 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.92.2022.1.AW

Interpretacja indywidualna została wydana w odniesieniu do podmiotu (dalej: Spółka lub Wnioskodawca) należącego do podatkowej grupy kapitałowej (dalej: PGK). Rok obrotowy Wnioskodawcy odpowiadał kalendarzowemu, ale był inny od roku podatkowego PGK, który nie pokrywał się z kalendarzowym. Na tym tle Spółka powzięła wątpliwość czy w zakresie zawieranych transakcji kontrolowanych z podmiotami powiązanymi spoza PGK przy określaniu obowiązków dotyczących cen transferowych za lata 2020-2022 powinna brać pod uwagę rok obrotowy Spółki czy podatkowy PGK.

Zdaniem Spółki, obowiązki w tym zakresie powinny zostać wypełnione z uwzględnieniem roku podatkowego PGK i tym samym Spółki, a do dokumentacji master file należy dołączyć dwa skonsolidowane sprawozdania finansowe za te lata kalendarzowe (obrotowe), które obejmuje rok podatkowy.

DKIS częściowo zgodził się ze stanowiskiem Wnioskodawcy i wskazał, że dla celów podatkowych pojęcia roku podatkowego oraz obrotowego - co do zasady - pokrywają się i oznaczają tożsamy okres. Tym samym wywiązanie się ze wszystkich obowiązków z zakresu cen transferowych powinno być również tożsame oraz odbywać się w odniesieniu do roku podatkowego zarówno w obowiązującym stanie prawnym jak i dla okresu przed 1 stycznia 2022 r. (tj. przed nowelizacją przepisów ustawy CIT). Natomiast w ocenie organu w przypadku załączania skonsolidowanego sprawozdania finansowego podmiot powinien dostosować okres za jaki jest ono sporządzane do roku podatkowego.

Komentarz eksperta

W stanie prawnym obowiązującym do 31 grudnia 2021 r. ustawodawca w przepisach o cenach transferowych posługiwał się zarówno pojęciami „roku obrotowego” i „roku podatkowego” w odniesieniu do poszczególnych obowiązków dokumentacyjnych.

Przykładowo oświadczenie o sporządzeniu dokumentacji cen transferowych (a tym samym dokumentacja local file czy master file) powinno być sporządzane za rok obrotowy. Odmienne w przypadku informacji TPR-C podatnik zobowiązany był do jej uzupełnienia za rok podatkowy. Przepisy w zakresie cen transferowych obowiązujące od 1 stycznia 2019 r. rzeczywiście obciążone były swoistym dualizmem określenia okresu, dla którego przygotowywane są konkretne elementy obowiązków dokumentacyjnych. Utrudniało to podmiotom powiązanych o różnym roku podatkowym oraz obrotowym prawidłowe określenie okresów za jakie powinna być przygotowywana zarówno dokumentacja local file jak i informacja TPR. W wyniku nowelizacji ustawy CIT od 1 stycznia 2022 r. w przepisach dotyczących cen transferowych częściowo dokonano zmiany okresu referencyjnego z roku obrotowego na rok podatkowy.

Omawiane rozstrzygnięcie, choć znacząco upraszcza podejście do wskazanego przez Wnioskodawcę problemu, budzi spore wątpliwości z prawnego punktu widzenia. Bowiem w praktyce gospodarczej istnieje szereg podmiotów o zróżnicowanym okresie sprawozdawczym na potrzeby rachunkowe oraz podatkowe. Powyższe wynika z faktu, iż zarówno przepisy prawa bilansowego jak i ustawy CIT nie nakazują ujednoczenia obu okresów. Co więcej takie zróżnicowanie może również wynikać bezpośrednio z ingerencji ustawodawcy - przykładem są tu spółki komandytowe, które począwszy od 1 maja 2021 r. stały się podatnikami CIT. W wyniku wprowadzonych zmian podmioty prowadzące działalność w tej formie prawnej zostały zobowiązane do rozpoczęcia roku podatkowego od wskazanego okresu z jednoczesnym brakiem obowiązku zamknięcia ksiąg rachunkowych dla roku obrotowego.

Tym samym w naszej opinii zaprezentowane podejście DKIS dalece wykracza poza ramy prawa podatkowego istotnie ingerując w przyjętą politykę rachunkowości na poziomie zarówno danego

podmiotu jak i całej grupy oraz nie rozwiązuje problemu chociażby spółek komandytowych w zakresie wywiązywania się z obowiązków dokumentacyjnych za 2021 rok podatkowy. Podmioty te bowiem nie mogą dokonać retrospektywnej zmiany przyjętego roku obrotowego. W tym miejscu należy mieć nadzieję, że nad tym problemem pochyli się Ministerstwo Finansów wydając stosowne wyjaśnienia przed upływem terminów wywiązania się obowiązków z zakresu cen transferowych.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

ŁUKASZ KOMOROWSKI
STARSZY KONSULTANT

Problemy z odliczeniem VAT przez spółkę holdingową, wyrok TSUE z 8 września 2022 r. w sprawie C-98/21, W GmbH

Działalność spółki holdingowej W GmbH polega na nabywaniu oraz zarządzaniu nieruchomościami, a także na projektowaniu i realizacji obiektów budowlanych. Spółka W GmbH była współnikiem w dwóch niemieckich spółkach, których działalność – w przeważającej części zwolniona z VAT – polega na budowie nieruchomości i sprzedaży mieszkań.

W umowach spółek określono, że W GmbH w ramach swojego wkładu, nieodpłatnie i proporcjonalnie do jej udziału wniesie do spółek usługi: architektoniczne, związane z obliczeniami statycznymi, planowaniem izolacji termicznej i akustycznej, zaopatrzeniem energetycznym i przyłączeniem do sieci, generalnego wykonawstwa, zagospodarowania i marketingowe w odniesieniu do obiektów, jakie mają wybudować spółki, których W GmbH jest współnikiem. W GmbH świadczyła te usługi częściowo przy wykorzystaniu własnego personelu lub własnego sprzętu, a częściowo poprzez nabywanie towarów i usług od innych przedsiębiorstw.

Odrębną umową uzgodniono, że spółka W GmbH będzie dodatkowo odpłatnie świadczyła usługi w zakresie księgowości i zarządzania w związku z budową obiektów budo-

walnych. Usługi te obejmowały zatrudnianie i zwalnianie pracowników, zakup materiałów, sporządzanie rocznych sprawozdań finansowych oraz deklaracji podatkowych, a także przekazywanie ich organom podatkowym. Zakres tych usług nie pokrywał się ze świadczeniami W GmbH z tytułu jej wkładu do spółek zależnych.

W składanych deklaracjach podatkowych VAT W GmbH odliczyła cały VAT naliczony w związku z nabywanymi usługami. Niemiecki organ podatkowy uznał zaś, że wkłady spółki W GmbH, jako współnika wniesione do spółek zależnych, należy uznać za czynności niepodlegające opodatkowaniu ze względu na to, że nie służyły one uzyskaniu dochodu w rozumieniu przepisów dotyczących VAT. W konsekwencji nie można było ich przypisać do działalności W GmbH, a kwoty VAT naliczone w związku z tymi czynnościami nie mogły zatem zostać odliczone.

W związku z powyższym pomiędzy W GmbH a organami podatkowymi powstał spór o zasadność odliczenia VAT co do nabytych usług, który doprowadził do wydania omawianego orzeczenia.

TSUE orzekł, iż Artykuł 168 lit. a) dyrektywy VAT w związku z jej art. 167 należy interpretować w ten sposób, że spółka holdingowa, która na rzecz spółek zależnych dokonuje podlegających opodatkowaniu transakcji objętych podatkiem należnym, nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego w związku z usługami, które nabywa od osób trzecich i wnosi do spółek zależnych w zamian za przyznanie udziału w ogólnych zyskach, gdy, po pierwsze, usługi powodujące naliczenie podatku mają bezpośredni i ścisły związek nie z własnymi transakcjami spółki holdingowej, lecz z działalnością spółek zależnych, która w przeważającej części jest zwolniona z podatku, po drugie, usługi te nie są wliczane do ceny podlegających opodatkowaniu transakcji dokonywanych na rzecz spółek zależnych, oraz po trzecie, koszty owych usług nie należą do ogólnych kosztów własnej działalności gospodarczej spółki holdingowej.

Komentarz eksperta

Omawiane orzeczenie powinno w szczególności zwrócić uwagę podmiotów holdingowych, które nabywają usługi, które są przekazywane na rzecz podmiotów zależnych (np. w drodze wkładu współnika), a które

to usługi zasadniczo służą działalności tych podmiotów zależnych. Mając na uwadze, iż wyrok TSUE dopiero zapadł, utrudnione jest wskazanie jak zostanie on zaadaptowany w praktyce polskich organów podatkowych. Niemniej jednak, wyrok ten stanowi dodatkowy argument, który może posłużyć powstaniu dodatkowego obszaru sporów w zakresie zasadności prawa do odliczenia VAT w spółkach holdingowych.

Kwestia prawa do odliczenia VAT przez takie spółki budzi od wielu lat liczne wątpliwości. Ich wyrazem są choćby spory dotyczące prawa do odliczenia VAT od kosztów poniesionych na nabycie udziałów lub akcji w spółkach zależnych. W tym aspekcie TSUE rozważał między innymi to jak definiować uczestnictwo spółki holdingowej w zarządzaniu spółką zależną dające prawo do odliczenia VAT (por. wyroki TSUE w sprawach: C-16/00, C-29/08, C-108/14 i C-109/14, C-320/17, C-42/19).

Przykładowo w wyroku TSUE z 5 lipca 2018 r. w sprawie C-320/17, Marle Participations SARL, Trybunał orzekł, iż wynajem nieruchomości przez spółkę holdingową na rzecz jej spółki zależnej, gdy nie był zwolniony z VAT, stanowi uczestnictwo w zarządzaniu tą spółką zależną. W konsekwencji, koszty związane z nabyciem udziałów lub akcji w spółce zależnej poniesione przez spółkę holdingową biorącą udział w zarządzaniu tymi spółkami poprzez wynajmowanie im nieruchomości, powinny być uważane za należące do kosztów ogólnych tej spółki holdingowej. W rezultacie VAT zapłacony od tych kosztów, co do zasady, powinien podlegać pełnemu odliczeniu.

KONRAD SZYMALA
STARSZY KONSULTANT PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zasady zaliczania wynagrodzenia pracowników do kosztów kwalifikowanych, wyrok NSA z 1 września 2022 r., sygn. II FSK 3033/19	7
Skutki podatkowe przekształcenia spółki z o.o. w spółkę akcyjną na gruncie ustawy PIT, wyrok NSA z 31 sierpnia 2022 r., sygn. II FSK 2855/19	7
Przesłanki zaistnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodar- czej w Polsce w rozumieniu art. 28b ust. 2 ustawy VAT, wyrok NSA z 19 maja 2022 r., sygn. I FSK 968/20	7
Przesłanki opodatkowania VAT dotacji otrzymanej z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, wyrok WSA w Warszawie z 29 sierpnia 2022 r., sygn. III SA/WA 895/22	8

Zasady zaliczania wynagrodzenia pracowników do kosztów kwalifikowanych, wyrok NSA z 1 września 2022 r., sygn. II FSK 3033/19

Z art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT wynika, że rozliczeniu pomiędzy koszty zwykłe i kwalifikowane podlegają świadczenia, o których mowa w art. 12 ust 1 ustawy PIT - czyli świadczenia ze stosunku pracy pracowników. Świadczenia te obejmują nie tylko wynagrodzenie za czas kiedy praca była efektywnie realnie świadczona, ale też inne należności, które składają się na wynagrodzenie pracownika.

Ten przepis ma stanowić normę, która wskazuje w jaki sposób należy rozdzielić koszty, które ponosi podatnik pomiędzy działalność B+R a pozostałą działalność. Zatem nie ma podstaw do wyłączenia przychodów pracownika B+R otrzymanych, gdy nie świadczy on pracy z powodu urlopu, choroby lub innej usprawiedliwionej nieobecności.

Skutki podatkowe przekształcenia spółki z o.o. w spółkę akcyjną na gruncie ustawy PIT, wyrok NSA z 31 sierpnia 2022 r., sygn. II FSK 2855/19

Nie ma podstawy prawnej do tego aby opodatkować wzrost akcji przy przekształceniu spółki z o.o. w spółkę akcyjną. Orzeczenie dotyczy bowiem przekształcenia spółki, a nie emisji nowych akcji czy jakiegokolwiek innej zmiany na tle ustawy PIT.

Nie sposób zatem podzielić stanowiska, że następuje realny wzrost wartości. Nie wynika to z opisu stanu faktycznego, w którym wskazano, że na skutek tego przekształcenia będzie zachodzić ekwiwalentność posiadanych w spółce z o.o. udziałów z wartością akcji w spółce akcyjnej, ponieważ wartość rynkowa pozostaje w całości bez zmian, a jedynie jakiegokolwiek różnice, jakie mogłyby powstać będą wynikały ze stosownych przepisów KSH, ani z przepisów prawa podatkowego. Nie można rozszerzająco stosować wykładni przepisów prawa podatkowego i wprowadzać obowiązku opodatkowania czynności, które de facto takiemu opodatkowaniu nie podlegają.

W tak przedstawionym stanie faktycznym przy przekształceniu spółki z o.o. w spółkę

akcyjną praktycznie nie dochodzi do wzrostu wartości rynkowych udziałów, zmienia się ich struktura, a mianowicie w taki sposób, że stają się one akcjami. Zmiany wynikające z tej proporcji nie polegają jednak na uzyskaniu faktycznego dochodu przez wspólników przy przekształceniu spółki. Należy bowiem podkreślić, że chodzi o przekształcenie spółki, a nie o emisję akcji czy o jakiegokolwiek inne czynności.

Przesłanki zaistnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce w rozumieniu art. 28b ust. 2 ustawy VAT, wyrok NSA z 19 maja 2022 r., sygn. I FSK 968/20

Definicja „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej” określona w art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112 służy określeniu czy zagraniczny usługobiorca nabywa np. krajowe usług poprzez jego „stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej” i dla potrzeb tego miejsca (skonsumowania tych usług w tym miejscu), czy też nie.

Definicja „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej” określona w art. 11 ust. 2 rozporządzenia służy określeniu czy we wskazanych w tym przepisie przypadkach, zagraniczny usługodawca świadczy usługi np. w Polsce, poprzez stałe miejsce prowadzenia działalności, co skutkuje opodatkowaniem takich usług w miejscu (kraju) ich świadczenia, czyli „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej” zagranicznego usługodawcy.

Nie można mówić o „stałym miejscu prowadzenia działalności gospodarczej” zagranicznego usługobiorcy w rozumieniu art. 11 ust. 1 rozporządzenia w zw. z art. 28b ust. 2 ustawy VAT, jeżeli to samo zaplecze personalne i techniczne, które ma zostać udostępnione spółce zagranicznej przez spółkę krajową i które zdaniem organów podatkowych pozwala na wykazanie istnienia stałego miejsca prowadzenia działalności spółki zagranicznej w kraju, stanowi również zaplecze, dzięki któremu spółka krajowa świadczy usługi na rzecz spółki zagranicznej.

Przesłanki opodatkowania VAT dotacji otrzymanej z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, wyrok WSA w Warszawie z 29 sierpnia 2022 r., sygn. III SA/WA 895/22

W analizowanej sprawie dofinansowanie z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (dalej: NCBiR) nie stanowi wynagrodzenia za świadczone usługi. Nie można bowiem dopatrzeć się bezpośredniego związku dofinansowania z ceną świadczeń.

Taki bezpośredni związek zachodziłby jedynie wówczas, gdyby cena, za jaką swoją usługę lub towar instytut sprzeda nabywcom zależała od kwoty dotacji. Z wniosku nie wynika, aby istniało powiązanie kwoty dofinansowania z ewentualnym, konkretnym wynikiem prac badawczych, które wskazywałoby na to, że dofinansowanie to stanowi dopłatę do ceny praw, powstałych w toku prac badawczych jako pokrycie części ich wartości lub rekompensatę z powodu obniżenia ceny. Tym samym otrzymana z NCBiR

dotacja na realizację projektu badawczo-rozwojowego, pochodząca ze środków publicznych, nie będzie stanowiła podstawy podatkania VAT w rozumieniu art. 29a ust. 1 ustawy VAT, ani nie będzie wynagrodzeniem za świadczoną usługę.

Nie można natomiast zgodzić się z instytutem, że w stosunku do zakupów wykorzystywanych przez instytut w ramach zawartej umowy, ma on prawo do odliczenia podatku naliczonego, zawartego w cenie nabytych towarów i usług, wykorzystywanych do realizacji projektu. Prawo do odliczenia podatku naliczonego nie przysługuje niezależnie od uznania, czy dojdzie do odpłatnego świadczenia usług na rzecz Skarbu Państwa i tym samym, w stosunku do zakupów wykorzystywanych przez instytut w ramach umowy nie ma on prawa do odliczenia podatku naliczonego, zawartego w cenie nabytych towarów i usług, wykorzystywanych w realizacji projektu.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Brak prawa do zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT do usług związanych z obsługą internetowej platformy , interpretacja indywidualna DKIS z 26 sierpnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.305.2022.1.KP	10
Kwestia ustalenia czy od 1 stycznia 2022 r. spółka może odliczać kwoty kosztów limitowanych nieodliczone w poprzednich latach podatkowych , interpretacja indywidualna DKIS z 26 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.455.2022.1.AK	10
Kwestia oceny czy oddział spółki niemieckiej może zostać zakwalifikowany samodzielnie jako spółka nieruchomościowa w rozumieniu ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 25 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.369.2022.1.DP	10
Kwestia oceny czy usługi świadczone przez wspólników na rzecz spółki stanowią ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 pkt 3 ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 24 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.191.2022.2.MKU	11
Warunki zwolnienia z opodatkowania podatkiem minimalnym, o którym mowa w art. 24ca ust. 1, w oparciu o art. 24ca ust. 14 pkt 4 ustawy CIT , interpretacja indywidualna DKIS z 24 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.455.2022.2.IZ	11
Brak możliwości skorzystania z pomniejszenia, o którym mowa w art. 18db ustawy CIT począwszy od lutego 2022 r. , interpretacja indywidualna DKIS z 23 sierpnia 2022, sygn. 0111-KDIB1-3.4010.155.2022.2.BM	12

Brak prawa do zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT do usług związanych z obsługą internetowej platformy, interpretacja indywidualna DKIS z 26 sierpnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.305.2022.1.KP

Świadczone przez spółkę usługi, które prowadzą się do dostarczenia klientowi listy kodów dostępowych do platformy (użytkownicy platformy będą mogli wymienić przyznane im środki pieniężne na platformie na dowolny eVoucher do konkretnej sieci), dostarczenia osobom upoważnionym instrukcji z kodem dostępowym umożliwiającym logowanie na platformie, dostarczenia (...) i (...) eVoucherów w formie elektronicznej pod wskazane adresy e-mailowe osób upoważnionych przez klientów/użytkowników nie mieszczą się w katalogu czynności zwolnionych na mocy art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

Spółka nie obciąża ani nie uznaje sama bezpośrednio danych rachunków, nie dokonuje na nich zapisów, ani nawet nie zleca takiego obciążenia lub uznania. Udostępnienie platformy ułatwiającej obsługę i przeprowadzenie transakcji nie prowadzi do zmian prawnych i finansowych skutkujących przeniesieniem własności danych środków pieniężnych i pozwalających. Zgodnie z orzecznictwem TSUE należy uznać te czynności za transakcję dotyczącą płatności lub przelewów zwolnioną od podatku VAT. Celem opisanych działań spółki jest więc możliwość dystrybucji e-Voucherów.

W konsekwencji, opisana we wniosku usługa świadczona przez spółkę na rzecz klienta, polegająca na obsłudze platformy, nie stanowi usług w zakresie depozytów środków pieniężnych, prowadzenia rachunków pieniężnych, wszelkiego rodzaju transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych, długów, czeków i weksli oraz usług pośrednictwa w świadczeniu tych usług, a co za tym idzie nie będzie objęta zwolnieniem od podatku przewidzianym w art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

Kwestia ustalenia czy od 1 stycznia 2022 r. spółka może odliczać kwoty kosztów limitowanych nieodliczone w poprzednich latach podatkowych, interpretacja indywidualna DKIS z 26 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.455.2022.1.AK

Podatnicy, którzy przed końcem roku podatkowego rozpoczętego przed dniem 1 stycznia

2022 r. nabyli prawo do odliczenia kosztów na podstawie art. 15e ust. 9 ustawy CIT, zachowują uprawnienie do odliczenia w zakresie i na zasadach określonych w tym przepisie (tj. w kolejnych 5 latach podatkowych w ramach obowiązujących w danym roku limitów).

Podatnik, ustalając w latach 2022-2026 prawo do odliczenia kosztów uprzednio wyłączonych na podstawie art. 15e ustawy CIT ustala limit odliczenia, przypadający na dany rok, zgodnie z zasadami określonymi w tym przepisie. Innymi słowy, dla celów ustalenia limitu warunkującego prawo do odliczenia należy, zgodnie z art. 60 ust. 1 ustawy z 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, przyjmować założenie, że art. 15e ustawy CIT nadal jest stosowany.

Dotyczy to jednakże wyłącznie zasad ustalania limitu odliczeń dla tych podatników, którzy przed końcem roku podatkowego rozpoczętego przed dniem 1 stycznia 2022 r. nabyli prawo do odliczenia kosztów na podstawie art. 15e ust. 9 ustawy CIT. W ramach tak ustalonego limitu spółka może odliczyć kwoty kosztów limitowanych nieodliczonych w poprzednich latach podatkowych.

Kwestia oceny czy oddział spółki niemieckiej może zostać zakwalifikowany samodzielnie jako spółka nieruchomościowa w rozumieniu ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 25 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.369.2022.1.DP

W myśl nowo uchwalonych regulacji spółką nieruchomościową jest podmiot inny niż osoba fizyczna zobowiązany do sporządzenia bilansu na podstawie przepisów o rachunkowości. Z powyższej definicji wynika, że spółka nieruchomościowa musi spełniać dwa podstawowe warunki: być podmiotem innym niż osoba fizyczna oraz pozostawać zobowiązanym do sporządzenia bilansu na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości. Oddział nie posiada osobowości prawnej, a jest jedynie wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie częścią działalności gospodarczej prowadzonej przez zagranicznego przedsiębiorcę. Ponadto, oddział jako wyodrębniona jednostka organizacyjna nie ma struktury udziałowej, ani nie występują inne podobne prawa do uczestnictwa w nim. Należy zatem stwierdzić, iż oddział nie będzie spełniał warunków do uznania go za spółkę nieruchomościową o której mowa w art. 4a pkt 35 ustawy CIT.

Kwestia oceny czy usługi świadczone przez wspólników na rzecz spółki stanowią ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 pkt 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 24 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.191.2022.2.MKU

Usługi świadczone przez wspólników na rzecz spółki, czyli usługi w zakresie specjalistycznej praktyki lekarskiej oraz usług biurowo-administracyjnych, nie będą stanowiły dochodu z tytułu ukrytych zysków określonych w art. 28m ust. 3 ustawy CIT.

Wynagrodzenie na rzecz wspólników (podmiotów powiązanych) zostanie ustalone na poziomie rynkowym, a charakter ponoszonych wydatków związany jest z przedmiotem działalności gospodarczej spółki w zakresie związanym z jej funkcjonowaniem. Zakres usług w prowadzonej przez spółkę działalności jest częściowo zbieżny, jak u wspólników w ramach prowadzonych przez nich działalności gospodarczych i dotyczy on świadczenia usług w zakresie opieki zdrowotnej.

A zatem, usługi w zakresie specjalistycznej praktyki lekarskiej oraz usługi biurowo-administracyjne nie będą podlegały opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek jako ukryte zyski w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 2, ust. 3 i ust. 4 ustawy CIT, przy założeniu, że będą ekonomicznie uzasadnione i racjonalne, a ich wysokość będzie ustalana na warunkach, które przyjęłyby między sobą podmioty niepowiązane w rozumieniu ustawy. Co więcej, ww. usługi nie będą stanowiły dochodu z tytułu ukrytych zysków z zastrze-

żeniem, że wynagrodzenie na rzecz podmiotów powiązanych (tu: wspólników) w istocie będzie odpowiadać wartości rynkowej, wypłacone na rzecz podmiotów powiązanych wynagrodzenie z tytułu świadczonych przez nich usług nie będzie w rzeczywistości służyło dokapitalizowaniu tych podmiotów, do zawarcia transakcji z podmiotami powiązanymi doszłoby niezależnie od istniejących powiązań między stronami transakcji, a zawarcie wskazanych transakcji wynika z faktycznych potrzeb biznesowych spółki.

Warunki zwolnienia z opodatkowania podatkiem minimalnym, o którym mowa w art. 24ca ust. 1, w oparciu o art. 24ca ust. 14 pkt 4 ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 24 sierpnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.455.2022.2.IZ

Z literalnego brzmienia art. 24ca ust. 14 pkt 4 ustawy CIT wynika, że podatkwowi minimalnemu nie podlegają m.in. spółki, których udziałowcami, akcjonariuszami albo wspólnikami są wyłącznie osoby fizyczne. Posiadanie choć jednego udziałowca będącego spółką jawną, jak ma to miejsce w sytuacji spółki, wyklucza skorzystanie z powyższego wyłączenia. Przeciwnie podejście nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa materialnego.

Przedstawiona we wniosku struktura właścicielska nie uprawnia spółki do wyłączenia od opodatkowania minimalnym podatkiem dochodowym, o którym mowa w art. 24ca ust. 1 ustawy CIT, na podstawie art. 24ca ust. 14 pkt 4 ustawy CIT.

Brak możliwości skorzystania z pomniejszenia, o którym mowa w art. 18db ustawy CIT począwszy od lutego 2022 r., interpretacja indywidualna DKIS z 23 sierpnia 2022, sygn. 0111-KDIB1-3.4010.155.2022.2.BM

Przepis art. 18d ustawy CIT nie definiuje pojęcia „nadpłaty ulgi B+R”, na którą powołuje się wnioskodawca (posiadający status centrum badawczo-rozwojowego), niemniej jednak przedstawiony we wniosku opis sprawy wskazuje, że zaistniała sytuacja opisana w art. 18d ust. 8 ustawy CIT, tj. że wnioskodawca poniósł za rok podatkowy (2021) stratę albo wielkość dochodu podatnika była niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń z tytułu ulgi B+R.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że z zgodnie z art. 18db ust. 1 ustawy CIT, podatnik będący płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, uzyskujący przychody inne niż przychody z zysków kapitałowych, który poniósł za rok podatkowy stratę albo osiągnął dochód niższy od kwoty przysługującego w roku podatkowym odliczenia na podstawie art. 18d ustawy CIT (ulga B+R) może pomniejszyć kwotę podlegających przekazaniu na rachunek urzędu skarbowego za-

liczek na podatek dochodowy oraz zryczałtowanego podatku dochodowego, wskazanych w ust. 2, o iloczyn kwoty nieodliczonej i stawki podatku obowiązującej tego podatnika w danym roku podatkowym.

W myśl art. 18db ust. 4 ustawy CIT, uprawnienie do pomniejszenia przysługuje począwszy od miesiąca następującego bezpośrednio po miesiącu, w którym podatnik złożył zeznanie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, do końca roku podatkowego, w którym złożono to zeznanie. Skorzystanie z możliwości pomniejszenia, o którym mowa w art. 18db ustawy CIT nie wymaga wcześniejszego zawiadomienia urzędu skarbowego - obowiązek taki nie wynika z przepisów ustawy CIT.

Jednak wnioskodawca zamierza skorzystać z pomniejszenia, o którym mowa w art. 18db ustawy CIT, począwszy od lutego 2022 r., co w świetle art. 67 ust. 2 ustawy z 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw jest niemożliwe. Z powyższego przepisu przejściowego wynika, że pomniejszenie, o którym mowa w art. 18db ustawy CIT stosuje się po raz pierwszy w 2023 r.

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl